

عنوان مقاله:

جایگاه آموزش و یادگیری در نظام تعلیم و تربیت و تمدن سازی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

احمد پورحسن - کارشناسی ارشد، مدیریت آموزشی، دانشگاه پیام نور

مرضیه حیدری - کارشناسی ارشد، مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد

سیده کوثر موسوی - کارشناسی، حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی «جایگاه آموزش و یادگیری در نظام تعلیم و تربیت و تمدن سازی» صورت گرفته است. روش پژوهش حاضر از نوع کیفی بوده و نحوه گردآوری دادهها مبتنی بر شیوه کتابخانه ای و اسنادی می باشد. دادههای گردآوری شده با روش توصیفی و تحلیلی مورد بررسی قرار گرفته اند. نتایج پژوهش نشان می دهد که پژوهش از اهداف مهم نظام جمهوری اسلامی ایران، زمینه سازی در راستای تحقق اهداف متعالی دین اسلام و فرهنگ اصیل ایرانی و تشکیل تمدن نوین اسلامی ایرانی است. از اهم نهادهای اساسی و زمینه ساز در این مسیر، نظام آموزش و پرورش است. در واقع می توان گفت که آموزش و یادگیری، مهم ترین زیرساخت تمدن سازی، پایداری و تعالی یک جامعه محسوب می شود. جامعه با یادگیری، روح تازه ای پیدا می کند و رشد و اعتلا می باید. در حقیقت، آموزش و پرورش با ید طوری باشد که از درون آن انسانی توانمند، و کارساز خلق شود که معلمان عنصر اصلی این هدف هستند. فرایند آموزش و پرورش به منزله ی عملی اجتماعی، لاجرم در بستر فرهنگ جامعه و به پشتیبانی آن صورت می گیرد و از این رو انتقال فرهنگ و ارتقای آن از کارکردهای اصلی جریان آموزش و پرورش به شمار می آید؛ همچنین آشکار شد که از ظرفیت نیروهای نخبگانی در جهت تعمیق آرمانها و ارزشهای یک جامعه برای نقش آفرینی در آموزش و پرورش نبا ید غافل شد و با وجود آنان با ید مانع از بی راهه رفتن در زمینه تحلیل نظری و ایجاد گفتمان مورد نظر در زمینه آموزش و پرورش مطلوب و مورد نظر شد.

کلمات کلیدی:

تمدن، تعلیم، تربیت، آموزش، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1697902>

